

Б Р А К

ПРАВИЛНИТЕ СТАНДАРТИ

Съдържание:

Б Р А К.....	1
Какво да правим, когато сме влюбени?.....	2
Глава 1 - ПРАВИЛНИТЕ СТАНДАРТИ.....	3
Глава 2 - ОБРАЗЪТ НА НЕГОВИЯ СИН.....	3
Глава 3 - ЧУВСТВА В СЕМЕЙСТВОТО.....	6
Глава 4 - НОСЕЩИ КРЪСТА СИ.....	9
Глава 5 - ПУСНИ СЕМЕТО В ПРЪСТТА!.....	11
Глава 6 - ЕДИН СЪВЪРШЕН ПЛОД НА ВЪЗКРЕСЕНИЕ.....	13
Глава 7 - СЪВЪРШЕНАТА ОСНОВА НА БРАКА.....	15
Глава 8 - МОГЪЩИ В БОГ.....	19

Какво да правим, когато сме влюбени?

Никога не съм си мислил, че ще напиша книга, нито съм имал намерение, нито желание за това. Тази книга се появи като следствие от Божия отклик на едно друго мое желание – желанието ми да се ожена. Като човек, който желае Божието в живота си, през 1996 год., повлиян от емоционалното си привличане към едно вярващо момиче, отидох при Бог с молбата да ми я даде за жена. За мен беше важно да знам, че човекът, за когото ще се ожена, е избран и одобрен за това от Бог. Но Божият отговор вместо просто "да" или "не", беше едно мощно действие на Христовия кръст в живота ми, което се впи в плътта ми безпощадно като двуостър меч и издири всичките помисли на сърцето ми, като ги изяви явно пред мен и разобличи тяхната егоистичност.

Последваха месеци на агония; месеци, които може би бяха едни от най-съдбоносните в живота ми; месеци на агонизираща борба с егоистичната ми плът; месеци на ежедневно отричане от своите желания, които ежеминутно надигаха своите несвяти глави и ме атакуваха с умствени и емоционални аргументи. Имам снимка от това време, на която може да се види огромното напрежение на онази борба, изписана на лицето ми. Аз исках да бъда угоден на Бог, не исках да угаждам на себе си, но опозицията, която ми оказа моята плът, беше отвъд всяко мое очакване.

Веднъж като дете присъствах на убиване на змия. Никога не бях виждал такова нещо. Независимо от ударите, които тази змия получаваше, тя отново и отново се извърещаше на различни посоки и продължаваше да бъде заплаха за тези, които бяхме там. В един момент си помислих, че тази змия никога няма да умре. Тя като че ли имаше хиляда живота. Постоянно намираще начин да се извърне от притискането на сопата, с която бе хваната, и отново да се хвърля заплашително с отворена уста. Като че ли ударите можеха само да я омаломощят за известно време, но не можеха да я умъртвят. Нещо подобно беше и битката, която преживях.

Плътта ми, подобно на онази змия, се извърещаше по всякакъв начин, като хапеше ума и емоциите ми с отровните си аргументи. Намираще си съюзници отвсякъде и сред всички. От случайно чутата фраза по телевизията, до твърдения в християнски книги или проповеди, та дори и в криво разбрани стихове от Писанието. Но благодарение на това, че не бях сам в тази битка, чрез Този, който действа в нас, да искаме и да вършим Неговата воля, аз преживях славна победа, като следствие от която Бог, Верният, и Истинният, и Милостивият, ме заведе на Своята трапеза и ми даде на ям от Хляба Му и да пия от Виното Му, като ми разкри Своето сърце, Своя план, Своето намерение, с което е създал брака. И дори до днес, три години по-късно, не ми е отнел дела от тази трапеза, но е обогатил неимоверно познанието ми за това.

Този Хляб и това Вино аз искам да споделя в тази книга с всеки, който би покопнял да достигне Божията съвършена съдба за своя семеен живот. Днес, три години по-късно от тогава, когато след няколко месечната агония аз написах тази книга по един труден и болезнен начин, защото не можех да напиша нищо, докато с живота си не бях се съгласил с него, и не бях го приел в сърцето си не просто със стискане на зъби, но с радост, аз се приближавам все повече и

повече до славата на Божието откровение за голямата тайна (Ефесяни 5:32) на брачния завет, поради което ще добавя и допълня неща, които не знаех ясно преди, а само смътно предвкусвах.

От тогава насам никога не съм съжаливал за решенията, които взех тогава. Напротив, видях как противникът, вече нямайки съюзник вътре в мен, започна яростно да ме атакува отвън, с цел да открадне и да разруши онова, което Бог беше започнал в мен. Той използва кого ли не и какво ли не – от най-близки приятели, до дълбоки стратегически кроежи – само и само да отнеме живота на Божието семе, което бе възкръснало в мен с невероятна сила и носещо потенциал на грандиозна заплаха за царството на тъмнината. Но **онова, което Отец е посял, не може да се изкорени!** Божието семе в мен беше по-силно и от най-смъртоносните атаки, които преживях от тогава, защото Святият Дух го пазеше, понеже беше Негово!

Моята молитва е, **всеки, който чете, да преживее действието на Христовия кръст в живота си**, за да може чрез него да достигне до славата на Божията свършена воля в живота си.

Варна, август 1999 год.

Глава 1 - ПРАВИЛНИТЕ СТАНДАРТИ

Преди да започна да говоря каквото и да било за любовта и брака, аз искам да поставя правилните стандарти за това. Не стандартите на света или стандартите на душевно религиозната църква, а стандартите на Духа, стандартите на Божието Слово, стандартите на Божията безкомпромисна воля! Ако ще говорим за истинско щастие, за истинска любов и за стоене в свършената воля на Бог, трябва да сме наясно, че всяко истинско и свършено нещо е много по-скъпо от всичко останало. За да достигнем до високите и свършени съдби на Бог за която и да е област на живота, се изисква плащане на цена. Изисква се изгубване на ниското, за да придобием високото; изгубване на доброто, за да придобием свършеното; изгубване на нашите собствени пътища на естествен живот, за да придобием достъп до свръхестествените пътища на Бог.

Преди всичко бих искал да кажа, че Божията воля има три нива или три степени. Според Римляни 12:2 тези три степени са: **добрата, благоугодна и свършена Божия воля**. Исус говори, че сърцата на хората са като почва. Има отъпкана и закоравена почва, има плитка почва, има буреняса почва, има и добра почва. Всички знаем това от притчата за сеяча. Той каза, че само добрата почва дава плод, но дори и самата добра почва може да даде различно количество плод – **„кой стократно, кой шестдесет, кой тридесет”** (Матей 13:23). Точно тези 30, 60 и 100-кратно отговарят на трите степени на Божията воля. Прицелът на тази книга по отношение на любовта и брака, винаги ще бъде насочен към 100-кратния плод, към свършената воля на Бог, към абсолютния максимум на проявяване на Божията слава в тази област на живота.

Свършената воля на Бог е всъщност свършената Му любов! А свършената Му любов е свършено себеотричане и живот на свършено даване. Може би никога до сега вие не сте били предизвиквани към свършените неща на Бог. Може би сте се задоволявали само с добрите Му дарове. Сега аз бих искал да предизвикам вашето посвещение, да предизвикам вашия глад по нещата на Духа, да извикам свършените съдби на Бог – да станат явни пред вашите очи!

Тази книга е написана предимно за християни, които още не са встъпили в брачен завет и е насочена към това, да предизвика създаването на такива, според свършената воля на Бог, според цялата Небесна пълнота за брака. Но ако може да помогне на вече създадени бракове, нека помогне! Далеч съм от мисълта, че това, което ще кажа в нея, ще се хареса на всички. По начало аз не вярвам в книги, които се харесват на всички.

Когато Исус беше в плът на земята, Той далеч не се хареса на всички. Колкото и странно да звучи, истината е, че Бог не се харесва на всички християни. Но както и да е, тази книга е написана за всички, които наистина Го харесват и обичат! **„Да бъде волята Му, да дойде Царството Му, да се прославя Името Му, в нас и чрез нас, сега и за винаги!”** Амин и Амин.

Глава 2 - ОБРАЗЪТ НА НЕГОВИЯ СИН

Няма по-голямо, по-пълно и по-свършено откровение за Божията воля от Исус Христос.

Замисляли ли сте се някога, че ако търсите Божията воля за каквото и да е било нещо, то трябва да я търсите не другаде, но в Христос? Любовта и бракът не правят изключение в това.

Въпреки че Христос не е бил женен по плът, Той със сигурност е имал отношение на Своето сърце към този вид любов и към брака. Исус е 100% човек и поради тази причина, няма никакви основания да мислим, че в даден момент от Своя земен живот Той не е бил сполетян от никакви чувства към някое еврейско момиче, и в Него не се е зародило желание да се ожени. Библията ни казва, че Той **"е бил във всичко изкушен като нас"** (Евреи 4:15), така че не бива да мислим, че Той е бил подминат в това отношение. И ако искаме да имаме брак и семейство, които да бъдат така плодородни и пълноценни, както живота на Исус, то ще трябва да пристъпим към тях с онова сърдечно отношение към Отец, което и Исус имаше: **"Аз не мога да върша нищо от себе си... защото не искам моята воля, но волята на Онзи, Който ме е пратил"**; **"От себе си нищо не върша, но каквото ме е научил Отец"**; **"Аз върша всякога онова, което е Нему угодно"** (Йоан 5:30, 8:28-29). Исус не се интересуваше от задоволяването на Собствените Си желания и нужди. Неговото сърце беше така запалено от любовта на Отец, че всичко, за което Той мислеше, беше, как да извърши Неговата съвършена воля.

Исус беше вдигнал кръста на Собственото Си отричане от Себе Си, и всичко, от което се интересуваше, беше, да чува от Отец и да върши това, което Той казва. И това, което Отец Му казваше, беше, че трябва да умре на кръст, да бъде погребан и да възкръсне на третия ден. Това беше пътят на Исус, но това е и пътят на всеки, който иска да бъде Негов ученик: **"Който не носи своя кръст и не върви след Мене, не може да бъде Мой ученик"** (Лука 14:27).

Нека да разберем: **НЯМА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ВОЛЯ ОТ БОГ В ЖИВОТА НИ, БЕЗ ОТРИЧАНЕ ОТ СЕБЕ СИ В ОНАЯ ОБЛАСТ, В КОЯТО ИСКАМЕ ТЯ ДА СЕ ОСЪЩЕСТВИ!** Ако ние искаме да видим славата на Бог в живота си, трябва да разберем, че Неговата слава се проявява само там, където се върши Неговата воля, и че Неговата воля винаги ще ни поведе към едно място на **умиране, погребение и възкресение**. Именно възкресението е проявената слава на Бог, а възкресение има *само* там, където преди това е имало смърт! Разбирате ли?

Някой може да каже: **"Какво общо имат тези неща с брака?! Аз просто искам да се ожения, да знам, че съм го направил с правилния човек, и това ми е достатъчно!"**

Общото е следното: **"АКО ИСКАТЕ ДА РАЗБЕРЕТЕ, КОЙ Е ПРАВИЛНИЯТ ЧОВЕК ЗА ВАШИЯ БРАК, ПЪРВО ВИЕ ТРЯБВА ДА СТАНЕТЕ ПРАВИЛНИЯ ЧОВЕК ЗА БОГА!"**

Може би мнозина от вас гледат на хората, които вече са създали семейство, и сигурно някои от тези семейства ви допадат. Така във вас може да се е установило мисленето, че вие просто трябва да си минете от ред, и по възможност искате Бог да ви посочи човека, за който да се ожените, за да сте сигурни, че бракът ви ще бъде благословен и успешен. Може би дори малко завиждате на тези, които са се задомили успешно и бихте искали и вие да имате същото.

Но нека ви кажа, че успехът на християнските семейства около вас, не е моделът, който трябва да следвате. Бог има Свой Собствен модел, който е даден в Неговото Слово, и ние не трябва да се задоволяваме с нищо по-малко! Всеки модел от Бога има своя мярка, свой образец, с който той е съизмерим. Тази мярка е Самият Божий Син: **"да бъдат съобразни с образа на Сина Му"** (Римляни 8:29). Какъв е **"образът на Сина Му"**? Преди всичко образът на някого е това, по което го познаваме. Библията не ни е оставила никаква информация за физическия образ на Исус, и ние не познаваме Христос по плът. По какво тогава разпознаваме образа на нашия Спасител? В кой Христос вярваме ние? Има толкова много окултисти, спиритисти и ню ейджъри, които ще кажат, че също вярват в Христос и общуват с Него. Но това същият Христос ли ще бъде, в Когото ние вярваме? Разбира се че не. Първо Коринтяни 15:3-4 ни дава белезите, по които да разпознаваме истинския Христос от фалшивите. Там се казва, че **Христос умря за греховете ни според Писанията, че бе погребан, и че в третия ден бе възкресен от мъртвите**. Това са основните (разбира се не всичките) белези, по които разпознаваме истинския Христос. Тези белези основно характеризират Неговия образ. И смисълът на всичко казано до тук е, че ако искаме нашия бъдещ брак да бъде **"съобразен с образа на Сина Му"**, то той трябва да носи белезите на този образ, т. е. да е преминал през смърт, погребение и възкресение. По-късно ще видим как точно става това.

Следващият задължителен белег от образа на Исус Христос е Неговото рождение от девица. Това ще рече, че Исус не се роди от плътска похот или желание, но от Светия Дух. По същия начин нашият бъдещ брак трябва да се роди не от нашите плътски похоти или душевни желания, но от НЕОПРОВЕРЖИМОТО ДЕЙСТВИЕ НА СВЕТИЯ ДУХ В ЖИВОТА НИ!

ЗАЩО НЕ ТРЯБВА ДА СМЕ ВЛЮБЕНИ?

Тук е мястото, където искам да поговорим за влюбването. По своята същност влюбването представлява *силна душевна привързаност към индивид от противоположния пол*. Тази привързаност ражда невероятно силни позитивни емоции, когато е приета и споделена, и невероятно силна болка и измъчване, когато е отхвърлена и несподелена.

Сигурно повечето от вас са преживяли поне едното от двете. Но това, което искам заедно да разбирате е, че нито едното, нито другото вършат Божиата воля. Сигурно вече си спечелих опоненти, но аз искам да разясня защо това е така. Защото не нашият новороден дух, а нашата все още необновена душа е техен източник и обект на съществуване.

Библията учи, че когато се новородим, нашият дух става „*ново създание*” и в него започва да обитава животворящото присъствие на Светия Дух. Но дори и новородени в духа си, нашата човешка душа остава все още необновена и изпълнена не с живота на Бог, а с падналия, покварен и егоистичен стар живот, наследен от първия Адам. Тогава всяко нещо, на което този паднал адамов живот е източник и причинител, се явява грях, душевна нечистота и егоизъм, независимо какъв външен вид на благочестие е успяло да си предаде. Такова нещо е и „влюбеността”, и за това тя е източник много повече на страдания, отколкото на радости. Някой може да възрази: „*Не е вярно, та нали любовта между мъжа и жената е направила толкова много хора радостни и щастливи! И тя е дадена от Бога за наше щастие!*” В отговор на това смея да кажа, че „*радостите*”, които един душевно влюбен човек преживява, имат „*същото духовно качество*”, както и „*удоволствията*”, които един блудник получава от своите прелюбодейства.

Второ, трябва да се прави разлика между любов и влюбване. Любовта в семейството представлява **пълното и безкористно посвещение и отдаване** на брачния партньор. Тя е въпрос не на емоции, а на **решение**. Аз нямам нищо против емоциите, те са прекрасен дар от Бог в нашия живот, но те нито трябва да ни водят, нито да ни мотивират, нито да ни контролират.

Именно влюбването представлява изключително силна душевна привързаност, която има силата *да ни контролира*. Тази привързаност в действителност представлява емоционална обвързаност, което всъщност означава, да си вързан от нещо по-силно от тебе. Така стигам до извода, че влюбването е връзване на нашата душа от *несвята зависимост*.

Защо е несвята ли? Защото по своята същност „влюбеността” е изключително себична и егоистична емоция, търсеца не Божието, но своето си. Не вярвам, че съществува честен човек, който да не признае това! А **свято** е само онова нещо, което е **безкомпромисно отделено за Бог**. Бог желае да бъдем свободни от всяко такова връзване и да сме силно привързани единствено към Него. Някои такива връзвания доставят удоволствие на нашия стар човек, като влюбване, сладострастие, цигари, алкохол и т. н., но ние не сме призовани да ходим в стар, а в нов живот.

Християни, ако искаме да ходим с Бог в Неговите съдби и воля, то трябва да се отречем от душевния си живот, да приковем душевните си претенции и права на кръста на собственото ни себеотричане и да извикаме с цялото си сърце, както Исус извика в Гетсимания: „**Татко, не моята воля, но Твоята да бъде!**” Помислете само, ако Исус не беше постъпил така, къде щяхме да сме ние днес, и щеше ли човечеството да съществува изобщо?

Ако вие вече сте влюбени, било споделено или несподелено, или ако сте от тези, които обикалят насам натам, търсейки за кого да се оженият, то това, което трябва да направите е, да се **покаете от това и да извикате към Бог за Неговата свършена воля!**

Някои може би са си помислили, че въпросът с който започва заглавието на моята книга – „*Какво да правим когато сме влюбени?*” изисква надълго и нашироко да се разискват човешките чувства и душевните проблеми, но вместо това, отговорът му е съвсем прост и кратък – „**ПОКАЙ СЕ ОТ ТОВА!**”. Бог има свършен отговор за вашето влюбване и той е **свършено покаяние**. Поварвайте ми, правил съм това не веднъж, зная как боли, но зная и благословенията,

които следват покорството. **Душевен живот и Божия воля се две несъвместими неща. Ние никога не можем да ги имаме едновременно.**

Глава 3 - ЧУВСТВА В СЕМЕЙСТВОТО

И все пак, ако някой каже: „Добре, аз желая да последвам Бог в Неговата съвършена воля за брака, но този брак без чувства ли ще бъде? Сух и студен ли ще бъде той?“, то какво следва да се отговори на това? Това е сериозен въпрос и отговорът му е следният: Бог създаде емоциите и чувствата и ги направи като прекрасен дар на хората в техния живот. Те са цветът на живота, и живот без чувства е сух, скучен и безцветен. Проблемът никога не е бил в самите чувства, но в *плътската воля и егоизма*, които са превзели нашата способност да чувстваме и са направили приятните емоции *търсени и определящи*. Бог никога не е имал предвид емоциите да определят нашите мотиви и решения. Неговата воля е, нашите души да са пълни не с душевно родени, а с духовно родени чувства. Душата трябва да изразява чувствата на духа. Това са чувства, родени и хранени от Светия Дух в нас. Ако, като посветени християни, от нас се очаква да мислим не плътски и душевни мисли, но мисли, дошли от Духа на Истината, то нека разберем, че **Той не е само Дух на истинските мисли, но и Дух на истинските чувства**. Както има мисли, които са нечисти и несвяти, така има и чувства, които са нечисти и несвяти, но също така има и мисли и чувства, които са от Истината! Ако Бог ви призове да Му служите чрез брак, и вие откликнете на това според Неговата съвършена воля, то вашето посвещение и вярност към брачния ви завет, ще роди най-прекрасното взаимоотношение с вашия семеен партньор, което изобщо някой може да си представи или преживее. То обаче, няма да има нищо общо с душевната влюбеност. Вашият дух и душа ще преливат от радост и удовлетворение, от това, че можете да бъдете слуга и верен приятел на вашия партньор, че в резултат на това вашето съгласие ежедневно нараства и вашите съвместни молитви стават все по-здрави и все по-мощни в постигането на Божиите цели и намерения. Светият Дух ще стане Източник на изключително вълнуващ живот в истинска любов и споделяне, които ще родят най-мощните, красиви и мечтани преживявания, до които е възможно да се стигне в човешка плът. Но най-голямото от всичко ще бъде всеизпълващата радост от плода на спасение и благословение, който такова семейство ще принесе в живота на милиони човешки души по земята. **Ако вие поставите на олтара вашето желание за любовни взаимоотношения и вашата влюбеност, Бог ще стане Гарант на това, че никога няма да бъдете разочаровани от това, което Той има за вас!** Нека обаче да кажа, че всичко, за което говорих по-горе се отнася *само* за онези бракове, които са родени 100% от Духа, които са според съвършената воля на Бог.

А как да сте сигурни ли, че вашият брак ще бъде в съвършената Божия воля? На това е посветена и останалата част от тази книга. С отговорността на християнин, аз ви обещавам, че когато стигнете до края на тази книга, вие ще знаете **Божия отговор** на този въпрос. Моята молитва и копнеж към Бога са колкото може повече от вас да се възползват от него!

АВРААМ И ИСААК

Сега искам да се върна на въпроса за образа на Божия Син. Казах вече, че за да бъде нещо по Божията воля, то трябва да бъде съобразено със зачеването, смъртта, погребението и възкресението на Исус Христос. За да стане това по-ясно, ще приведа примера с Авраам и Исаак. **Исаак** беше Божия, а не Авраамова инициатива. Исмаил беше инициативата на Сарайя и Аврам, но той не наследи обещанието. Исаак се роди по обещание, чрез вяра. Той беше „*роденият по Дух*“ (Галатяни 4:28-29). С други думи, Исаак не се роди от плътска воля или душевно желание, той се роди по Божията воля, чрез действието на Светия Дух. Така той изпълняваше първото условие, но Бог не спря до тук! Той поиска Исаак в **жертва** (Битие 22:2). *Той трябваше да премине през смърт!* Авраам се покори и положи Исаак на олтара, и когато посегна към ножа, за да го заколи, тогава макар и все още не на практика, в сърцето на Авраам жертвата вече беше извършена!

Авраам беше умрял за Исаак и Исаак беше мъртъв за Авраам. И тогава, благодарение на своята твърда вяра в Божието обещание – „*по Исаак ще се наимува твоето потомство*“, „по

един начин на възкресение го и получи назад” (Евреи 11:18-19). Едва след това Бог окончателно заяви: „**ще те благословя премного и ще преумножа потомството ти като небесните звезди и като пясъка на морския бряг, и потомството ти ще завладее портата на неприятелите си, в твоето потомство ще се благословят всичките народи на земята, защото си послушал гласа Ми**” (Битие 22:17-18). Исаак, потомъкът на Авраам, бе станал напълно съобразен с образа на Божия Син, сърцето на Бог бе толкова удовлетворено, че Той не щадеше никакви благословения. За мен цитирания по-горе стих съдържа може би най-мощните обещания, които съм срещал в Библията. Те имат невероятно дълбок духовен смисъл, на който тук не е място да се спирам. Но не мога да не отбележа, че никое благословение не може да се сравни с това – **БОГ ДА НИ НАПРАВИ БЛАГОСЛОВИТЕЛИ ЗА ЦЯЛОТО ЧОВЕЧЕСТВО**.

Душевните християни треперят, да получат някое и друго благословение, но тези, които са духовни, копнеят Бог да ги направи **благословители!** Ние дори така се благославяме: "**Бог да те благослови!**", но колко по-велико е, вместо това да кажем: "**Бог да те направи благословител!**" Бог ще отприщи невиджани благословения за нас, и ще ни направи благословители на милиони други в ония области на живота ни, които са станали „**съобразни с образа на Сина Му**”!

НУЖДА ОТ СЕМЕЙСТВО?

Може би някои от вас все още не могат да се примирят с това, което казах за влюбването. И това е разбираемо, защото „**любовната**” територия е била толкова много време неосветена област в тялото на Исус Христос, че плътското мислене и душевните разбирания на християните са заели чудовищни позиции в тази област на християнския живот. Дори здрави и помазани Божии служители, добрите плодове от чието служение са неопровержими, са прегърнали силна заблуда по отношение на брачните взаимоотношения, и с погрешните си поучения за брака само затвърждават християните в преследването им на собствените си желания. Разбира се, има и изключения в това отношение, но те като, че ли са „**глас в пустинята**”. Сатана съвсем успешно е успял да инжектира Христовото тяло с изключително смъртоносни лъжи за брака и семейството, които буквално всеки ден взимат своите жертви. Първата и най-опасна лъжа, която искам тук да разоблича е, че: „**НИЕ ИМАМЕ НУЖДА ОТ СЕМЕЙСТВО!**” И втора, подобна на нея е, че: „**БОГ ИМА ПЛАН ЗА НАС ДА ИМАМЕ СЕМЕЙСТВО!**” Тези двете като че ли са стълбовете на някои „християнски” поучения за брака, а всъщност те не са нищо по-малко от коварни сатанински лъжи. (Колко ли много от вас са вече твърдо решени да спорят с мен за това?) **А сега ви предстои да видите, че Библейското учение за брака няма нищо общо с тези две лъжи.**

Нека първо разгледам въпроса за човешката нужда от семейство. Първо, абсолютно вярно е, че **Бог, а не човекът беше инициатор на семейството**. В Битие 2:18 Бог, а не Адам каза, че „**не е добре за човека да бъде сам**”. В този творчески момент, когато Бог взимаше решение да създаде жената и да постанови брака, самият Адам, който беше обект на това решение, нямаше и идея за това (още пък по-малко Ева)! **Когато Бог създаваше жената, Адам спеше дълбок сън.**

Адам нито чувстваше нужда от тази жена, нито я търсеше, нито се молеше за нея. Той просто пребъдваше в Божията почивка (Битие 2:21; Евреи 4:10)! Бях чел в една книга за брака, че се казва горе-долу следното: „**Бог няма да ти намери жена, ти трябва да си намериш**”. Уважавам автора на тази книга, но сравнете неговия модел с модела на Бог от Битие. Божият модел е ние самите да спим „**дълбок сън**”, докато Той върши в нас и за нас Своите дела. По същия начин Бог подежда, когато сключваше съдбоносния за цялото човечество завет с Авраам. Авраам заспа „**дълбок сън**” (Битие 15:12), за да не пречи на Бог да извърши **съвършено** Своята воля. Цитираният автор дава в подкрепа на своя модел стиха от Притчи 18:22, където се казва, че „**който е намерил съпруга, намерил е добро и е получил благоволение от Господа**”. И той тълкува, че щом въпросния човек е **намерил** съпруга, значи я е и **търсил**. Но дори самият този стих показва, колко несъвършен е този модел, защото се казва, че този човек е намерил **добро**, а не **съвършено** осъществяване на Божията воля в живота си. Това е едно бледо копие на Божиите съдби, които в Стария Завет достигаха само до „**доброто**”. Такъв брак би бил твърде далеч от славата на Новия Завет, при който доброто не е вече приятел, а враг, понеже Исус никъде не казвал „**и тъй, бъдете добри**”, но заповяда на всички Свои ученици: „**И тъй, бъдете съвършени и вие, както е съвършен вашият Небесен Отец**” (Матей 5:48). И не случайно тези Негови думи

са казани не на друго място, а в проповедта на планината, която е Конституцията на Божието Царство. И ако някой търси добър, а не съвършен брак, то той би могъл да го има, но нека не си мисли, че такъв брак е част от Царството на Бог, понеже противоречи на неговата Конституция за съвършенство!

Такъв брак е душевен, плътски и той няма капацитета за постигане на Божиите съвършени цели и намерения на земята. Християнин, който *търси* съпруга и се моли да получи Божието благоволение в тази област на живота си, ако проси с вяра, несъмнено ще получи добра съпруга от Господа и ще има благословено семейство, но той завинаги ще бъде *лишен* от възможността и привилегията, да влезе в съвършените Божии съдби за брака и да стане благословение за милиони други семейства по земята. За твърде много християни днес, всичко, което желаят е, да бъдат благословени. Но разберете, че това е старозаветно, а не новозаветно очакване. Духът на Новия Завет е дух на копнеж – да пожертваш себе си за благословието на цялото човечество, следвайки стъпките на нашия благословен Господ и Спасител Исус Христос.

Често християните се наричаме деца на Авраам по вяра, но истината е, че: **ИСТИНСКИТЕ ДЕЦА НА АВРААМ СА ТЕЗИ, КОИТО ХОДЯТ ВЪВ ВЯРАТА НА АВРААМ, ПРАВЯТ ЖЕРТВИТЕ НА АВРААМ И ПОЛУЧАВАТ ОБЕЩАНИЯТА НА АВРААМ, НАЙ-ГОЛЯМОТО ОТ КОИТО Е, ЧЕ В НЕГО ЩЕ СЕ „БЛАГОСЛАВЯТ ВСИЧКИТЕ НАРОДИ НА ЗЕМЯТА”!** Ако прицелът на вашата вяра и на вашата любов към Бог стигат само до там, че да желаете добрите, а не съвършените неща на Господа, то тази книга не е за вас. Можете спокойно да я затворите на тази страница и да я подарите на някой друг (сигурно и без това достатъчно ви е ядосала досега). Но ако сте решили да последвате копнежа на вашия дух, да влезете в съвършените съдби на Бог, и да бъдете не просто благословени, но благословители, то продължете да четете, и както ви обещах, когато свършите прочита вие ще знаете как се създава семейство, чрез което Бог ще разтърси високите, земните и подземните места и ще изяви цялата пълнота на Божия Син в него.

И така, досега изредих две неща, които показват, че не някаква човешка нужда, а Божията суверенна инициатива предизвика създаването на семейството. Третото нещо, което е и причината за тази Божия инициатива е, че: **КОЙТО ИМАШЕ НУЖДАТА ОТ ЧОВЕШКОТО СЕМЕЙСТВО, БЕ НЕ ЧОВЕКА, НО САМИЯТ БОГ. СЕМЕЙСТВОТО НЕ Е СЪЗДАДЕНО ЗА ЧОВЕКА, НО ЗА БОГ!** Така е и писано: „*Господ е направил всяко нещо за Себе Си*” (Притчи 16:4).

Единственият правилен мотив, с който можем да пристъпим към създаването на семейство е, не да имаме семейството, от което се нуждаем, но да дадем на Бог едно посветено на Него семейство, от което Той се нуждае за Своите цели и намерения на земята.

И това ще направим само, ако Бог **лично** ни е открил, че очаква това от нас.

Четвърто. Като новородени и изпълнени с Духа християни, нямаме нужда от абсолютно нищо друго освен от Христос (с малката добавка на това, за което Павел говори в I Тимотей 6:8).

В Ефесяни 1:3 се казва, че Бог Отец „*в Христос ни е благословил с всяко духовно благословение в небесни места*”. Това означава, че „*в Христос всяка наша нужда е вече снабдена*”, и практически ние не се нуждаем от нищо друго, освен повече и повече от Него.

Когато естествените нужди на нашето тяло от въздух, вода, храна, облекло и сън са снабдени (а ние имаме обещание за това – Матей 6:25-33!), то всичко друго ние **вече** сме получили с и в Христос, и претенции за права и нужди ни поставят **вн** от **вече** получената Христова благодат. Но някой може да каже, че към споменатите от мен пет задължително необходими неща за нашето тяло спада и „*сексуалната нужда*”, която намира своето законно задоволяване в брака. На това ще отговоря, че **сексът не е нужда, но дар**, който не е задължително да бъде използван. Ако вие се лишите от едно от петте задължителни за човешкия организъм неща за достатъчно дълго време, то вие **със сигурност** ще умрете, било от задушаване, било от жажда, било от глад, било от студ, било от безсъние. Но **ако и цял живот да сте лишени от секс, това няма да навреди ни най-малко, нито на вашия живот, нито на вашето здраве.**

Съвременните медии, които промиват човешките мозъци с лъжите на демоните на разврат и неморалност ще ви кажат нещо *друго* по този въпрос, но ние имаме Библейския пример на

Исус, Павел и Варнава (I Коринтяни 9:5-6), и той ни е достатъчен, за да знаем истината по този въпрос.

В Посланието към Колосяните 3:3 четем: „*Защото умряхте и животът ви е скрит с Христос в Бога*”. Надявам се, че всички вярваме в този стих! Добре, питам тогава: ИМА ЛИ МЪРТЪВ ЧОВЕК НУЖДА ОТ НЕЩО? И ако вие смятате, че се нуждаете от брачен партньор и от семейство, то не е ли само защото сте **излезли** от Божията благодат, която прави този стих **реален** в живота ни, като ни държи мъртви спрямо себе си, а живи спрямо Него (Галатяни 2:20)?

Наскоро моята баба почина и беше погребана. Бях там, на гроба ѝ, и повярявайте ми, тя наистина нямаше нужда от абсолютно нищо! Ако претендираме за „права” и „нужди”, това означава, че не пребъдваме „в Христос”, в Когото нашето умиране е реално.

Глава 4 - НОСЕЩИ КРЪСТА СИ

Вярвам, че вече сте разбрали какво казва Библията за това – имаме ли ние, като християни нужда от брак или нямаме. Вярвам също, че сте разбрали и факта, че ако Бог съвършено благоволи в създаване на някое семейство, то Неговата, а не човешката нужда движи и мотивира това създаване. Но какво да направим, ако все пак се чувстваме някак си „*нуждаещи се*”? Отговорът на този въпрос е: „**ДАВДИГНЕМ КРЪСТА СИ, ДА СЕ ОТРЕЧЕМ ОТ СВОИТЕ СИ „НУЖДИ” И ДА СЕ ПОСВЕТИМ НА БОЖИИТЕ НУЖДИ!**”

И знаете ли? **БОЛИ!** Да, това боли и то много. И ако вие не сте правили това никога до сега, но желаете да го направите, то може би вече започвате да чувствате силна болка и противоречие в себе си. Това е битката между плътта и духа. Между душевния, адамовия живот, изразяващ човешките желания и плътската воля, и копнежа на новия човек да угажда единствено на Бога: „*Плътта силно желае противното на духа, а духът противното на плътта, понеже те се противят едно на друго, за да не можете да правите това, което искате*” (Галатяни 5:17).

Божие Слово разделя дух от душа (Евреи 4:12) и когато ние му позволим то да го стори в нас, и изберем пътя на духа за сметка на душевните си желания, тогава кръстът е започнал да действа смъртоносно върху делата и проявленията на стария човек и плътта: „*А които са Исус Христови, разнали са плътта заедно със страстите (желанията) и похотите ѝ*” (Галатяни 5:24).

Но ако вие сте стигнали до тук и болките от действието на кръста са ви обхванали, искам да ви засвидетелствам: Вие сте на верния път, за нищо на света не се отказвайте, но го извървете целия! Истина е, че боли, че никак не е леко – плътта ще ви предложи всякакви алтернативи, ще се извърта на всяка страна, ще ви предлага всякакви сделки и компромисни варианти, но истината е, че тя крещи за своето собствено оцеляване! На нея изобщо не ѝ пука за волята на Бог, но тя ще приема всякакъв духовен и благочестив вид, само и само да оцелее! Борбата с нея ще ви причини много болка, но не се давайте нито за миг, залогът е изключително голям – там, накрая, ви очаква съвършеното благоволение на вашия Бог, там ви очакват благословенията на Авраам!

ГОТОВ ЛИ СИ?

Нека сега да отида още по-дълбоко и на всеки несемеен християнин да задам жестокия за плътта и съдбоносния за духа въпрос: **ГОТОВ ЛИ СИ НИКОГА ДА НЕ СЕ ОЖЕНИШ?** Пътят към съвършената воля на Бог за брака задължително и неминуемо минава през този въпрос.

Какво, ако Бог ви каже като на Еремия: „*Недей си взема жена, нито да родиш синове или дъщери на това място*”? И ако под „*това място*” Бог имаше предвид за Еремия да не се жени в Израилевата земя, какво ако това място за вас е земята на живите? Имате ли *готовността* да понесете такива Божии думи? Едва, когато станете готови да дадете с **радост** отговор „**ДА!!!**”, тогава вие сте направили първата сигурна и най-важна стъпка към съвършените Божии съдби във вашия живот в това отношение! Забележете, че не казах отговор "Да, но..." или "да...", но „**ДА!!!**”, и при това с радост! Бог не желае полумърморещи и мънкащи да вършим волята Му. Нито пък желае да я вършим скръбни и начумерени, с познатото на много от нас отношение: „*Ех, горкия аз, трябва да се жертвам, трябва да се покорявам, но какво да се прави, щом такава е Божията*

воля”. Бог желае Неговите слуги да Му служат с пълна радост, защото **любовта** винаги се радва, и винаги триумфира, и винаги празнува. А вие? Ще платите ли цената, за да получите този отговор „ДА”? Защото трябва **първо да го получите** чрез Духа, за да можете да го дадете на Бог.

„ТАКА” ИЛИ „ИНАЧЕ”

„Но, но, но... Нали Божият план за нас е семейство?!” **КОЙ ВИ ИЗЛЪГА?** (Дойде времето и на втората лъжа). **КОЙ ВИ ИЗЛЪГА, ЧЕ Е ТОЛКОВА ЕВТИНО ДА НАУЧИТЕ БОЖИЯ ПЛАН ЗА ВАС?** Не става със слушане на поучение и четене на Библията! Трябва да се плати цена! Знам за християни, които си *изискват* обещания за брак, които са си извадили от Библията. Но кой ви излъга, че можете да вадите *произволно* стихове – обещания от Библията и да ги изисквате?

Всички Божии обещания за валидни **само и единствено в Христос**, т. е. когато пребъдваш в Него, носейки кръста си и отричайки се от себе си! Всички обещания са „Да” и „Амин” **само в Христовия Дух**, а не в нашия душевен живот! И какво ще стане, ако нашата егоистична плът си хареса някое обещание и го изисква? (Не е нужно да казвам колко често се случва това). Не е ли такава молитва *мерзост* пред Бога? Да, мерзост е (Притчи 28:9)! „Но... Нали Бог отговаря?” Може и дяволът да е отговорил! Ушите му са винаги широко отворени за молитвите на нашата плът.

А дори и Бог да е отговорил, то с благоволение ли е отговорил или с гняв? Не даде ли Бог пълноценен Израил в пустинята? Не им ли даде и цар, когато Го отхвърлиха, да не царува Той над тях (I Царе 8:7)? Не беше ли Саул изисканият цар, а Давид – царят, дошъл по Божията суверенна инициатива? Е, видяхме сетнината и на двамата. А вие какъв качествен щемпъл желаете да имат отговорите на вашите молитви – „Саул” или „Давид”? Нека разбираме тогава, че Саул се получава с изискване, а Давид с родилни болки и плащане на цена! (Нека не бъде криво разбран! На не едно място в тази книга аз говоря за „*плащане на цена*”. Когато казвам това, **нямат** предвид, че ние си купуваме Божиите дарове или че правим нещо, за да ги заслужим. Исус е платил за всяко благословение със Своята безценна кръв! Но всяко благословение, за което Той е платил, се намира В НЕГО, в небесни места (Ефесяни 1:3), т. е. те се намират в Духа, в Святия Дух. Колкото са по-големи тези „духовни благословения”, толкова са те по-дълбоко и по-високо в Духа. Цената, която плащаме е, да се отричаме от себе си, за да можем да достигнем в тези дълбочини на Духа и да получим благословенията. Това е така, защото в Святия Дух няма нито плът, нито егоизъм. Исус е **платил и снабдил**, но трябва да **дойдем** до мястото на откровение и благословение, където тези дарове стават реални за нас. Ние просто **плащаме пътя**. Даровете на Бог нито можем да платим, нито да заслужим. Те са израз на свръхестествена благодат! – б. а.)

И така, ако желаем да разберем, какъв е Божият план за нас в областта на брака, първо трябва да изоставим всякакви собствени претенции и предпочитания, и да сме готови с радостно сърце да приемем това, което Бог суверенно е предопределил за нас според стиха от I Коринтяни 7:7, където се казва: „**Всеки има своя особен дар от Бога, един така, а друг иначе...**” Този стих съвсем ясно декларира, че: **СЕМЕЙСТВОТО НЕ Е БОЖИЯТ ПЛАН ЗА ВСЕКИ, НО Е БОЖИЯТ ДАР ЗА НЯКОИ!** Колко жалко, че този стих почти не се среща в повечето поучения за брак и семейство, които са широко разпространени в църквата.

Проповедник след проповедник повтарят папагалски научените от Библейски училища и семинарии поучения, че „*Бог имал за всеки план да се ожени*”, а и през ум не им е минавало да изпитат това, което говорят – дали отговаря на Словото, и още пък по-малко да платят цена, за да бъдат в съвета на Господа, и да свалят Неговото Слово директно от Небето! Винаги до сега, когато съм чувал подобни поучения, Божията ревност е пламвала в мен относно това – „**Защо никой не говори истината според I Коринтяни 7:7, защо всеки я заобикаля, защо никой не я прилага?!**” Но понеже такива поучения угаждаха на душевните ми желания, аз подтисках и заглушавах вика на Духа в мен. И дълго време съм мълчал, и съм стискал зъби, и съм се уморявал да го задържам (Еремия 20:9), затова този вик сега излиза в тази книга, **за да прогласи Божиите съвършени съдби за брака**, напук на всички демони на религиозен и душевен комфорт!

Възлюбени, аз не се конфронтирам с вашето щастие, а с плътската воля и с душевните желания, които са най-големите убийци на Божиите съдби в нашия живот!

Помислете, Бог има Своя **особен, специален дар** за вас в областта на брака. За едни от вас този дар е един „**специален брак**”, а за други едно „**специално безбрачие**”. Бог винаги е готов да ни разкрие Своя особен дар за нас, но ние ще сме готови да разберем какъв е той **едва, когато сме еднакво готови в сърцата си и за едното и за другото!** Когато отидем с радост пред нашия Отец и Му кажем: „*Татко за мен е изключително щастие и привилегия да върши Твоята воля. Татко, аз дълбоко вярвам, че Твоите специални дарове за мен са най-доброто, което изобщо би могло да съществува. Аз съм еднакво готов Татко, да Ти служа и да прославям Твоето Име на земята, било чрез брак или чрез безбрачие. За мен е еднакво голяма привилегия да пребъдвам в Теб и "така" и "иначе". Затова Те моля, Татко, открий ми Твоя специален дар за мен и аз ще го прегърна, като най-голямата скъпоценност за мен в тази област на моя живот!*”

Глава 5 - ПУСНИ СЕМЕТО В ПРЪСТТА!

От личен опит бих могъл да кажа, че за повечето от вас няма да е нито лесно, нито бързо да се достигне до това състояние на сърцето, при което то да може с радост да се моли с такава молитва. На мен ми трябваша седмици, дори месеци, които преминаха в постоянна душевна агония, в постоянна сърдечна болка и в преживяване на Матей 26:37-39. Ние толкова много сме свикнали да търсим своето си, да угаждаме на душите си, че не искаме да пуснем семето в пръстта, не искаме да предадем на смърт собствените си желания, да **изгубим личния си живот** и да заживеем **само** за Исус. Но повярвайте ми, това е истинското християнство!

През последните няколко години в България слушахме твърде много проповеди за просперитет, за сеене и жънене на финанси. Хиляди български християни се втурнаха да сеят пари, за да жънат пари, но колко бяха тези, които обърнаха внимание на следните думи на Исус: „**Истина ви казвам, ако житното зърно не падне в земята и не умре, то си остава самотно, но ако умре, дава много плод. Който обича душата си, ще я изгуби, и който мрази душата си на този свят, ще я запази във вечен живот**” (Йоан 12:24-25).

Колко бяха тези, които пуснаха душите си като семе в пръстта, за да умрат всякакви душевни желания и претенции? Колко посяха личния си живот, за да пожънат хиляди други животи? Колко се отрекоха от личното си щастие, за да видят милиони други хора ошастливени поради техните жертви? Колко бяха тези, които предпочетоха смъртта да действа в тях, за да може животът да действа в другите (II Коринтяни 4:12)? Колко разбраха, че любовта е **пребъдваща жертва**, и отдадоха сърцата си в посвещение към Божията любов? Слава на Бога, имало е такива хора, но те останаха малцинство. Те останаха скрити и незабелязани от другите, които бяха насочили очите си към служения тип „комета” и „фоеверк”. Но е наближило времето, когато целия свят ще бъде изпълнен с плода от техните жертви!

А вие искате ли да бъдете сред тях, да бъдете, като Исус, Който беше най-великото Божие Семе? Колко е чудесно, че това Семе бе посято и умря! Не сме ли всички ние, които сме спасени, част от Неговата жетва? Какво изобилие от живот, спасение, освобождение, благословение, радост, мир и любов действат в нас поради смъртта, която подежда в Исус! Не сме ли ние Негови ученици? Не трябва ли да ходим в Неговите стъпки? И само за брака ли става въпрос тук, или това важи за всяка област на живота ни? Да, за всяка област!

СКРЪБ, ЖЕРТВА И НАДЕЖДА

Сега искам да се спра по-подробно на онзи болезнен период от време, в който се борим със своята себичност и егоизъм, докато решим, че ще следваме Господа в това, което Той има за нас, каквото и да е то и колкото и да ни струва. Докато се решим да пуснем семето, наречено „брак и семейство”, да умре в пръстта. Този период аз наричам **болките на смъртта**. Той е особено болезнен за тези, които вече са се настроили да се женят и са в процес на „молене и търсене”, а още повече за тези, които са успели и да се влюбят.

Както вече казах, при мен този период беше особено дълъг и болезнен. Душата ми беше изключително упорита и настойчива в търсенето и държането на своето си. Аргументите на плътския ми ум бяха повече от „убедителни” и изобретателността му да тълкува всеки прочетен

ред (било от Библията, било от християнска книга, било от каквото и да е друго) в подкрепа на плътската ми воля, беше просто удивителна. Всичко, което можех да кажа за себе си през този период бе, че „*душата ми е прескръбна до смърт*” (Матей 26:38). Това беше време, през което вдигнатият кръст (постоянното отричане от себе си и от своите неща) постепенно умъртвяваше всичко, което не е Христос в душата ми. Време, през което Словото на Истината постоянно разделя дух от душа, за да установи Живота и Господството на Исус Христос в тях. И всичко това продължава до момента, в който окончателно пуснем семето в пръстта, и умрем в сърцата си спрямо своя брак и семейство. Когато повече не се вълнуваме, ще ги имаме ли или няма да ги имаме, но всичко, което ни вълнува е, да вършим волята на Бога, нашия Небесен Баща.

Може би, както вече казах, някои от вас вече са почувствали тези болки на смъртта в душата си. И вероятно някои решават да извървят пътя до край, и да извикат Божията пламенна ревност върху своя живот и служение, а други се противят и бунтуват. На всеки искам да кажа думите, които веднъж бях чел в едно християнско списание: **ВИЕ ПРАВИТЕ ВАШИТЕ РЕШЕНИЯ, А ВАШИТЕ РЕШЕНИЯ ПРАВЯТ ВАС!** Когато се предадем на такава смърт, ние всъщност полагаме душите си на Божия олтар (спомнете си Авраам) и преживяваме кръстна смърт. Умираме на собствения си кръст. Така ние се отричаме от нашето право сами да решаваме какво е добро за нас и какво не е, и предаваме това право на Бога. По този начин ние сме Му повярвали, доверили сме Му се и влизаме в Неговата почивка, като сме си починали от своите си дела (Евреи 4:10). Така сме заспали „дълбок сън” и сме в позиция на очакване, Господ да ни събуди (на Своето време!) и да ни представи нещо, което сега не знаем, но за което сме напълно уверени, че е съвършената Му воля за нас. Обаче има един духовен факт, без който ние *не можем* да стигнем до тук, и за който искам сега да говоря. Този духовен факт е **надеждата**.

Пътят към съвършената любов преминава първо през съвършената вяра и съвършената надежда. След като сме повярвали Словото, и сме се вдъхновили от него, да вдигнем кръста си и да следваме Исус, ние се нуждаем от **надежда**, за да можем да предадем душевния си живот в **жертва**. Нека разберем, че: **БЕЗ НАДЕЖДА НИЕ НЕ МОЖЕМ ДА ПРАВИМ ЖЕРТВИ!**

Исус го направи по този начин, Той умря на кръста във вяра и чрез надежда: „*като гледаме на Исус, начинателя и усъвършителя на вярата ни, Който заради предстоящата Нему радост издържа кръст и седна отдясно на Божия престол*”. Радостта, която Исус очакваше и се надяваше да получи след кръста, Му помогна да го издържи. Надеждата, (която е **усърдно очакване**), че посятото семе ще даде плод и то многократен, помогна на Исус да предаде на смърт душата Си в Гетсимания и тялото Си на Голгота: „*Той ще види труда на Своята душа и ще бъде удовлетворен, защото изля душата си към смърт*” (Исаия 53:11-12).

Така е и с нас. Ако ние копнеем да извършим не своята си, но Божията воля, и въпреки болките и скръбта в душата си продължаваме да се отричаме от себе си, тогава всред душевната агония: **БОГ ЩЕ НИ ДАДЕ НАДЕЖДА И ВИДЕНИЕ, ЩЕ НИ ПОКАЖЕ ЧАСТ ОТ БЪДЕЩАТА ЖЕТВА, ЧАСТ ОТ ИДВАЩАТА РАДОСТ!** И това ще ни помогне да **се хванем за надеждата и да пуснем семето в пръстта**. Аз преживях това, когато бях в най-голямата душевна агония, през която някога съм преминавал. Изнемощял физически от вътрешна борба и скръб, лежах на леглото си в къщи и продължавах упорито да предавам на смърт постоянно навдигащите се в душата ми чувства и желания. Плътта ми крещеше за своето оцеляване. Точно в този момент Бог ми показа в Духа две живи картини, едната от ляво, а другата отдясно. В тази отляво аз видях себе си в едно обикновено семейство. Всичко беше като при всички други естествени семейства – нормално, обикновено, познато и... скучно до омръзване. Това беше „самотното” зърно, което никога не е било посято, а отдясно аз видях славата на посятото и възкръснало семе – един вълнуващ, помазан и плодоносен живот в служение и благословение за милиони хора.

Без дори да се замислям повече, аз сграбчих това, което се намираще отдясно. **Нищо друго повече не ме интересуваше! Исках да видя всички тия огромни множества от хора благословени и ощастливени чрез мен.** Личното ми щастие просто избледня като запалена свещ, огряна от светлината на обедно слънце. В този момент аз пуснах семето и хванах надеждата (**никога не можете да ги имате и двете едновременно**). Сграбчих се за поставената пред мене радост и кръстът окончателно спечели битката за моята душа.

В същия миг агонията свърши, дойде огромен мир и невероятна радост (останалото е твърде лично и скъпо за мен за да го споделям). Оказах се на място, в което лични желания, чувства, нужди, претенции, права не определяха нищо, но Бог е все и во все! Това е реалността на това да бъдеш **в Христос**. Това е мястото, в което ставаш Негов ученик и си започнал да Го следваш в това отношение. Там, където си станал съобразен с Неговия образ. Сега вече си еднакво готов и за „така“ и за „иначе“, но те повече нямат никакво значение за теб, защото в твоето сърце царува радостта от надеждата, и мира от твоето **свършено** съгласие с Бог.

МИЛОСТ ИЛИ ВОЛЯ

Далече съм от мисълта, че всички мои читатели ще се втурнат да се отричат от себе си и да търсят свършено съгласие с Бог, след като прочетат всичко това. Когато е писал „Първо Коринтяни“ апостол Павел е бил наясно, че не всички християни ще искат да платят цената за да влязат в своя „**особен дар**“ от Бога и ще предпочетат да удовлетворят своите собствени желания и предпочитания. Затова той е записал следните думи: „**но ако не могат да се въздържат, нека се женят...**“ (I Коринтяни 7:9). Какви са тези християни, които „**не могат да се въздържат**“? Това са хора, които не ходят постоянно в Духа и дават място на душевния живот. Ако ходеха постоянно в Духа, носейки кръста си ежедневно, те щяха да **могат** да се въздържат, защото плодът на Духа включва „**себеобуздание**“ (Галатяни 5:23). Точно затова те не са в **Божията воля**, която е в Духа, но са в **Божията милост**, която Бог щедро дава дори на тези, които не са напълно съгласни с Него.

Такива са християните които търсят, искат и изискват това, което на тях им харесва, и никога не стигат до това, да открият свършената воля на Бог за техния живот. Те създават семейства, които аз наричам „**семейства по Божията милост**“. Това са семействата, в които мъжът угажда на жена си, а жената на мъжа си (I Коринтяни 7:32-34). Семействата, които „**ще имат житейски скърби**“ (I Коринтяни 7:28), които никога няма да извикат Божията ревност върху себе си и да постигнат своите максимуми, планирани за тях от Божията любов и мъдрост!

Всъщност Божията милост и доброта няма да остави тези християни без благословения и добри дарове, и Бог ще ги използва, доколкото е възможно, но **Той винаги е копнял и очаквал да намери хора, които ще се съгласят свършено с Неговия дизайн на брака, и които ще Го благословят с най-могъщите семейства, които Небето, земята и ада някога са виждали.**

Глава 6 - ЕДИН СЪВЪРШЕН ПЛОД НА ВЪЗКРЕСЕНИЕ

Има един важен въпрос, който изисква сериозен отговор. Този въпрос е следният: „**Винаги ли, когато сме умрели за нещо, ще го получим обратно във възкресение?**“ Ако трябва да отговоря само с две думи, то отговорът ще бъде: „**Не винаги**“. Но този отговор трябва да се обоснове. За целта искам да припомня трите основни неща, които определят образа на Божия Син: заченат от Духа, умрял на кръст, възкръснал в слава. Въпросът, който определя това, дали нещото, за което сме умрели и сме преживяли кръстна смърт ще възкръсне или не, е следният: „**По плът или по Дух то е било заченато?**“ Бог гледа на източника на това нещо, от какъв вид живот е произлязло то? От духовния или от душевния живот? Дали то е дошло в живота ни в следствие от нашето покорно ходене с Бог, или на душата ни просто ѝ се е приискало нещо? **БОГ ЩЕ ВЪЗКРЕСИ САМО ОНОВА СЕМЕ, КОЕТО Е ПЪЛНО С ЖИВОТА НА ИСУС ХРИСТОС!** Душевния живот е покварен и греховен. Бог осъжда на вечна смърт неговите семена. Той е заложил този принцип и в природата. Ако посеем в земята едно семе, което е гнило и развалено, то никога няма да поникне. Но ако посеем здраво и цяло семе в добра почва, то ще поникне. Така и ония неща в нашия живот, които идват от покварената ни плът и от гнилия душевен живот никога няма да бъдат възкресени и няма да ни бъдат върнати от Бога, ако сме Му ги предали. Но онези, които са от Божия Дух, когато умрем за тях и бъдат посяти, стават неизбежно подлежащи на „**възкресение в слава**“! Забележете, че Бог изисква всяко семе да премине през смърт, било то душевно или духовно. Това е Божият начин да ни очисти от "стария квас" на душевен и плътски живот, и да ни въведе в победоносно живеене на възкресението на Исус. Но без смърт няма възкресение!

ИСААК И ИСМАИЛ

За да стане това по-ясно, отново ще дам примера с Авраам и синовете му. Авраам придоби сина си Исмаил по плътска подбуда. Той не беше воден от Божия Дух, да придобие син от слугинята на жена си, но се подведе по съвета на Сарая (Битие 16:1-2). (Питам се, не страда ли цялото човечество всичкото това зло само, защото някога един мъж, наречен Адам, прие предложението на жена си Ева да яде от забранения плод, воден от душевни симпатии към нея?). Тогава дойде време, когато Бог каза на Авраам да изпъди сина си Исмаил от своя дом. Авраам трябваше да умре за сина си Исмаил и това беше тежко и болезнено за него: „**обаче тая дума се видя на Авраам твърде тежка поради сина му**” (Битие 22:11). Но макар и да умря за Исмаил, Авраам никога повече не го видя, нито Исмаил получи дял от наследството на баща си.

Исмаил не беше върнат на Авраам обратно във възкресение, защото бе дошъл от плътско желание и душевна логика. Исаак, макар да бе роден по дух, а не по плът, също трябваше да отиде на олтара, но той бе върнат на Авраам във възкресение (Евреи 11:19), благословен премного и преумножен! И така, ако специалният дар от Бога за нас е брак, т. е. инициативата за създаването на брак в нашия живот е родена от Духа, то след като сме пуснали семето на собствения си брак в пръстта, един ден Бог ще ни го върне във възкресение, но ако инициативата е идвала от нашата душа и желаемейки брак или копнеейки за определен парньор ние сме търсели своето си, то това семе завинаги ще остане под пръстта.

БОЖИИТЕ ДАРОВЕ

Това, което е важно да разберем, е, какъв дар Бог е промислил в Своя съвършен план за нас. Както вече казах, бракът не е включен като задължителен Божий план за всеки християнин, но като особен дар за една част от християните. Ако сме честни пред себе си и пред Бога, ще трябва да признаем, че това е, което Библията учи, и това е, на което Святият Дух свидетелства.

Ако погледнем Матей 19:4-9, ще видим, че Исус говори на учениците Си за съвършеното посвещение на мъжа към жената за цял живот. В този пасаж Исус разкрива първия дар на Бога – брака, в неговото реализиране според съвършената Божия воля. В стих 8-ми се казва: „**поради вашето коравосърдечие Моисей ви е позволил да си напускате жените, но отначало не е било така**”. От тези Негови думи разбираме, че човешкото коравосърдечие (неверие, егоизъм и липса на посвещение) е враг № 1 за браковете според съвършената Божия воля, и че Божият съвършен модел за брака ни е даден „отначало”, т. е. в книгата „Битие”, чието име буквално означава „Книга на началата”. Веднага след това се говори за дара на безбрачието: „**Казват Му учениците: Ако е такова задължението на мъжа към жената, по-добре да се не жени. А Той им рече: Не могат всички да приемат тази дума, но ония на които е дадено. Защото има скопци, които така са родени от утробата на майка си, има пък скопци, които са били скопени от човеци, а има и скопци, които сами себе си са скопили заради небесното царство. Който може да приеме това, нека приеме.**” Забележете, че има хора, на които е дадено да бъдат „**скопци заради небесното царство**”. От този пасаж разбираме също, че не всички могат да приемат дара на безбрачието. Много християни не разбират, че Божието намерение от Битие 1:28 не е ни най-малко застрашено от безбрачието, което Бог е решил да подари на някои от Своите деца. Бог съвършено е направил Своя баланс, когато е разпределял Своите дарове.

Днес е времето, когато хора със сърца, съвършено разположени към своя Бог, ще дарят на човечеството най-прекрасните бракове и най-удивителните безбрачия, които светът някога е виждал. Хора, които са положили на олтара своите желания, очаквания и претенции и са прегърнали с цялата си любов това, което Бог е приготвил за тях преди началото на времената. Ако Бог има за вас безбрачие, аз бих искал да ви насърча да Го последвате в това. Струва си! Той няма да ви разочарова! Доверете Му се и ще видите доброто на Ерусалим в живота си и в живота на другите. Хората, които са последвали Бог в това нещо, и са останали без своя невеста, ще бъдат изпълнени от Бога с такава ревност и огън за Неговата Невеста, че те ще бъдат най-мощните градители на Христовото тяло за всички времена (помнете Павел!). Те са скопците, които приготвят Невестата за Царя (II Коринтяни 11:1-2). Те са приятелите на Младоженеца (Йоан 3:29). Те носят славата и силата на Новия Ерусалим в своя живот и сужение. О, ако Бог ви

е призовал да сте сред тях, за нищо на света не пропускайте да Му се покорите! Не пропускайте този прекрасен живот, който Той ви предлага! Нима не ви харесва живота на Йоан Кръстител? На Павел? На Варнава? На Исус? Не желаете ли да принесете плод изобилен и траен като техния? Ако Бог е поставил безбрачието, като призив във вашия дух, повярвайте ми няма нищо по-малко, което да ви удовлетвори истински. Няма нищо по-малко, което да ви запали за Бог истински.

Най-силният огън на любов и ревност гори в центъра на Божиата воля. Ще платите ли цената за да бъдете там, ще устоявате ли всеки дъх и всяко слово от Бог, за да пребъдете в нея? Аз копнея да го направя. Бог копнее всички ние да го направим.

ВИКЪТ НА ДУХА

Прекрасно е да бъдеш верен на това, което Бог има за теб. Прекрасно е да видиш хора, които са поискали да последват Бог в безбрачието. Прекрасно е да видиш хора, които са се посветили да дадат на Бог съвършен брак. Може би се питате: „Ако аз съм умрял за всичко това, не търся своето си и очаквам Божието, как ще разбере какво Бог има за мен?” Ако вие сте умрели за своите претенции и желаниа и просто си почивате в Божиата благодат, Божият Дух – изненадващо за вас – ще ви посети по специален повод, да ви открие Божиия съвършен дар за вас.

И ако това, което Той ви открие е, че Той очаква да Му се посветите чрез брак, то не мислете, че Бог просто ще ви води да сключите брак с даден човек. Не! Той ще ви **заповяда** да го сторите! Да, тук става въпрос за заповед! Всичко е съвсем по военному! И знаете ли защо?

ЗАЩОТО ДЪЛБОКИЯТ ДУХОВЕН СМИСЪЛ НА БРАКА Е ДУХОВНАТА ВОЙНА!

Не друго, но духовната война! Няма да се спирам подробно на този въпрос, защото това не е предмет на тази книга, само ще загатна, че докато повечето християни пищят по задоволяването на душевните си семейни „нужди”, обслужващи интересите на стария човек, **има дълбок вик и копнеж и нужда в Божиия Дух за семейства, родени от смърт и възкресение, които търсят да угодят на Него**, осъзнали, че тяхното **духовно съгласие** (като партньори в кръвен завет) и техните думи в молитва и изповед са **атомните бомби на Отец**, хвърлени в цитаделите на мрака, съсипващи и громеци тъмнината и осияващи живот и безсмъртие чрез Благовестието!

ТАКА ГОВОРИ ДУХЪТ

Това казвам чрез Святия Дух: **Едно такова семейство, водено от Бог може да преобърне духовния климат на нации и континенти**. Затова, така казва Духът на Господа: „Събудете се вие, спящи, и прогледнете вие, слепи, защото тъмнина покри света, а славата на Господното откровение ви осия! Докога ще бъдете слепи и невежи за Моите пътища? Докога ще стоите под сянката на Моята милост, далече от огъня на Моя съвършен план и воля? Докога ще тъпчете с плътската си воля новия човек във вас и ще разпъвате втори път Христос в себе си? Ето, Аз призовавам Моите семейства, Аз извиквам Моите семейства в съществуване. Омръзна Ми да гледам „вашиите” семейства, омръзна Ми да търпя душевните ви заблуди. Аз отварям врата за Моите семейства, такива, каквито светът досега не е виждал. Семейства, които ще разгромят мрака над България и света. Да, казах България! Аз ревнувам за България, Аз копнея да видя България преобразена, но кой ще отиде и кой ще стои?” Знаете ли, че огънят на Божиата ревност заобгражда като огнена стена всичко, което е предмет на Неговата съвършена воля. **Семействата по Божиата съвършена воля не са родени от плът и кръв, те са родени от свят огън, те са родени от Духа на слава и Духа на благодат. Бог се нахвърля като разярен лъв и като пояждащ огън срещу всичко, опитващо се да ги предотврати или разруши. Те са прицел на невероятна сатанинска ярост, но тя е като кибритена клечка във вулкана на Божиия огън.**

Верният Христов войник ще чака заповедта на своя Генерал, било, за да живее с нея, било с нея да умре: „**Бъди верен до смърт и аз ще ти дам венеца на живота**” (Откровение 2:10).

Глава 7 - СЪВЪРШЕНАТА ОСНОВА НА БРАКА

В началото на книгата аз ви обещах да получите Божиия отговор на въпроса: „*Как да сме сигурни, че ще се оженим според съвършената воля на Бог?*”, и след всичко казано до тук, може

би се питате, дали то е достатъчно, за да знаете отговора. Не, не е достатъчно! Има нещо повече, което вярвам, че Бог иска да знаем, да го разбираме и да го живеем. То се отнася до съвършената основа на брака. Аз вярвам, че има четири неща, които определят съвършената основа на Божия вид брак. Тези четири неща са: 1) Със съвършено правилния човек; 2) По съвършено правилния начин; 3) На съвършено правилното време и 4) В съвършено правилния дух.

Когато Бог ни открие правилния човек, навлизаме в един особен период, когато трябва да сме особено внимателни **„да не изгубим онова, което сме изработили“** (II Йоан 8). Да не би душата ни да се вкопчи в Божието откровение и да инжектира в него своите желания и очаквания. Затова е нужно да продължим да разпъваме всеки налеп, който душата ни ще се опита да прикачи към Божието откровение и да поддържаме в себе си отношение на **пълна зависимост** от Господа, като Му поискаме да ни покаже Неговия начин как да стане всичко. Но дори и да сме получили от Господа правилния начин, ние можем да направим нещата на неправилното време.

Затова правилните неща трябва да се вършат по правилния начин, но и на правилното време. Но дори всички тези неща да са правилни, ако направим нещата в погрешния дух, то това означава, че сме въвн от съвършената воля на Бог. Трябва да е ясно на всеки, че ние сами не можем да се справим с всичко това. Но ние имаме обещанието: **„Уповавай на Господа от все сърце и не се облягай на своя разум. Във всичките си пътища признавай Него и Той ще оправя пътеките ти“** (Притчи 3:5-6). Ако посланието на този стих стане отношение на нашето сърце, с което да следваме Божиите инструкции за брака, ние можем да бъдем сигурни, че на Неговото време, когато всичко необходимо стане според съвършената основа, ние сме влезли в съвършената воля на нашия Бог, и бракът, който сме сключили, има пълния потенциал да достигне съвършения духовен максимум в Христос Исус – нашия Господ! А сега искам да се спра по отделно на всеки един от тези четири камъка, съставляващи съвършената основа. (Като казвам „основа“, аз не измествам факта, че Самият Христос е неизменната основа за всичко в нашия живот (I Коринтяни 3:11), но имам предвид, че тези четири основни духовни камъка са единствено верният ориентир, че нашият брак е основан върху Христос. – б. а.)

СЪВЪРШЕНО ПРАВИЛНИЯТ ЧОВЕК

Излишно е да казвам, че Бог е Този, Който има приоритета да определи партньорите и да ги подготви за това, което Той очаква от тях. За разлика от нашите човешки очаквания, когато Бог планира един брак, Той не се ръководи от това – дали характеристиките на брачните партньори си допадат, нито пък от това, че „трябва“ да се харесват и разбират един друг! Бог изобщо не е бил повлиян от нашите естествени характеристики, от нашите душевни склонности и нагласи. Това, което е решаващо за Бога, е бъдещите съпрузи да имат еднакъв копнеж и огън за Бога; еднаква жажда и еднакъв глад по Него. Бог събира сърца, които са еднакво склонни да Му се покоряват, еднакво склонни да Го следват, еднакво склонни да се жертват за Него.

Интересното е, че в естествения свят по човешки казано, тези бракове изглеждат невъзможни, абсурдни и немислими. Те изглеждат като лудост дори в очите на самите бъдещи съпрузи, когато гледат не с очите на вярата, а с очите на човешката логика. Тези бракове са буквално изпълнение на стиха от I Коринтяни 1:27, където се казва: **„Но Бог избра глупавите неща на света, за да посрами мъдрите, също избра Бог немоцните неща на света, за да посрами силните, още и долните и презряните неща на света избра Бог, да! и ония, които ги няма, за да посрами тия, които ги има“**. Няма по-глупави, абсурдни, немощни и презряни бракове в очите на плътското мислене от тези, които Бог е замислил.

Ако вие стигнете до момента, когато Бог ви открива вашия съвършен партньор, то след като прецените с естествения си ум това, което Бог ви предлага, сигурно ще решите, че ако зависеше от вас, и насила не бихте сключили брак с този човек – не, защото той или тя са лоши християни, а защото изобщо не си допадате. Но съвършеният партньор не се предполага да ти допада душевно, защото място за душевен живот в такъв брак няма! Силата на този брак се състои в дълбокото посвещение към Бог, Който живее и обитава в другия, към новия човек в него, към съвършената съдба, която Бог е гравирал на неговия дух, към съвършеното съгласие във всичко, що е Божията воля. Осъществяването на такъв брак обикновено ще изглежда абсолютно невъзможно, и ние ще трябва да ходим с вяра за него.

Великите обещания на Бог изискват велика вяра и велико устояване (спомнете си за Авраам). Ако вие не трябва да ходите с вяра за брака, който вярвате, че Бог е определил за вас и всичко става някак си лесно и естествено, то това е сигурен белег, че този брак не е според съвършената воля на Бог. Ако сатана не изпраща своите гиганти и исполини, за да ви разочарова, уплаши и откаже, то това означава, че той не е обезпокоен от този брак. А повярвайте ми – **всичко, което е според съвършената воля на Бог, плаши до смърт дявола!**

СЪВЪРШЕНО ПРАВИЛНИЯТ НАЧИН

Правилният начин означава, да търсим Бог да ни води във всичко, което се очаква от нас да направим като бъдещи съпрузи, да молим Бог да ни вдъхнови, когато правим предложението. Също да ни научи как да се отнасяме един към друг до предложението за брак и след него, а също и по време и на годишния период. (За срам го казвам: някои „християнски“ двойки се държат толкова лигаво, че ако искат да ходят с Бог, трябва веднага да се покаят!). **Брачният завет не е завет между двамата партньори пред Бога, но е завет с Бога, един спрямо друг.**

Затова Самият Бог е Който разпределя взаимоотношенията в брачния завет, както преди, така и след сключването му. Ние можем да имаме хиляди идеи относно тези неща, но Бог е Който знае истински. Ние трябва да поддържаме зависимост от Него да ни вдъхновява за всяко нещо. Ако пазим себе си в правилния начин, това ще ни предпази да не изпаднем от правилния дух.

СЪВЪРШЕНО ПРАВИЛНОТО ВРЕМЕ

Времената и годините са под особения суверенитет на Бог Отец. Той ги е **„положил в Собствената Си власт”** (Деяния 1:7). Точно затова трябва да чуем лично от Него правилното време за нашия брак. Да пазим сърцата си толкова близко до Неговото, че да бъдем в пълна хармония с Неговите времена и сезони. Бог лично е **скрил** времената и сезоните от хората, за да ги държи **будни и трезвени** (Матей 25:13)! Бог се прославя в това, когато времената са скрити от нас: **„Слава за Бога е да скрива всяко нещо, а слава за царете е да издирват работите”** (Притчи 25:2).

Но и ние, като Негови царе и свещенници, влизаме в Неговата слава, когато прилежно и усърдно Го търсим, да познаем Неговите тайни и Неговите времена. Трябва да разберем едно, че: **НИКОГА НЕ СМЕ В НЕГОВАТА СЛАВА, АКО НЕ СМЕ В НЕГОВОТО ВРЕМЕ!** Може всичко друго да изглежда наред, но ако не сме във времето Му, то нито сме във славата Му! Може да сме на правилното място, но ако не сме там в правилното време, срещата няма да се състои. Колко много християни се провалят в това отношение! Аз не искам ние да сме едни от тях.

Изкушението да избързаш е много голямо. Нашата плът никога не е търпелива. Цялата Библия е пронизана от посланието **„Чакай Господа!”** И докато чакаш да ти посочи времето, по-добре използвай да Го опознаеш по-добре, да се научиш да слушаш сърцето Му, да улавяш движението на Духа Му, да се променяш и да растеш в Него. Защото често не ние чакаме Бога, а **Той чака нас**, да отидем на онова място в Божия Дух, където Той е приготвил благословието.

Ключът към това – да разпознаем Божието време, е, **да пазим себе си в правилния дух.**

ПРАВИЛНИЯТ ДУХ

Не можем да подценим нито един от четирите камъка на съвършената основа, определена от Бога за брака. Ако пропуснем дори само един, то основата няма да е стабилна, ще се получат свличания, пропуквания и проломи в стените на бъдещото семейство, които ще бъдат отворени врати за изкривявания и изкълчвания в брачния завет и взаимоотношения. Съвършената воля на Бог изисква съвършено послушание във всичко! Когато нашият брак вече е факт, правилният начин и правилното време, в които той е станал реалност, остават като една заложена в миналото основа, която не може да се промени. (Разбира се ние трябва да продължим да търсим Божиите начини и времена във всичко, което ни предстои.) Но другите две неща (правилния човек и правилния дух) трябва да продължат с нас непроменени, ако искаме да останем в Божията съвършена воля. Ние повече не можем да сменим правилния човек с друг (до смъртта му) и никога не трябва да изпадаме от правилния дух. Кой е правилният дух? Първо искам да кажа, че в Библията „дух” винаги е свързан със „сърце”. Или „дух” е онази духовна личност, или онова

настроение, или онова отношение, което владее сърцето ни. Да бъдем на правилния дух означава: **СЪРЦЕТО НИ ДА СЕ УПРАВЛЯВА ОТ ПРАВИЛНАТА ДУХОВНА ЛИЧНОСТ, ДА ИМА ПРАВИЛНОТО ОТНОШЕНИЕ И ПРАВИЛНОТО НАСТРОЕНИЕ (ОЧАКВАНЕ И МОТИВАЦИЯ).**

Коя е правилната духовна Личност, Която трябва да определи настроението и отношението на сърцето ни относно брака? Това е Личността на Исус Христос! **„Имайте в себе си същия дух, който беше и в Христос Исус, Който... се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга.”** (Филипяни 2:5-7). Кой е Исус Христос? Преди всичко Той е Божият Агнец, Който се пожертва за нас. Той е Този, Който **„не дойде да Му служат, но да служи и да даде живота Си откуп за мнозина”** (Марк 10:45). Ако Този същият Исус Христос владее нашето сърце, то ние няма да търсим или очакваме от своя брак нищо за себе си! Всякакви очаквания за романтика, сексуални преживявания, свой собствен дом, деца и други подобни неща трябва да бъдат оставени! Не казвам, че няма да ги има, но че те не трябва да ни мотивират и стимулират към брака. Ние трябва да сме готови никога да не получим тези неща от брака си! Да не претендираме за тях, да бъдем свободни от тяхната притегателна сила в сърцата си! Да се откажем от всичко, което бихме желали за себе си, и да вървим към бъдещия брак с отношение на хора, които ще служат на човечеството чрез него, а не като такива, които очакват най-после да получат това, което са желали. Това се включва в правилния дух и е основна част от него.

Всичките ни очаквания трябва да бъдат насочени към това, което ще дадем чрез брака си, а не към това, което бихме могли да получим. Нека разберем, че: **БРАКЪТ В СЪВЪРШЕНАТА ВОЛЯ НА БОГ Е ПРЕДИ ВСИЧКО НЕ ДРУГО, НО ЖЕРТВА!**

Ако искаме нашето семейство да пребъдва в съвършената воля на Бог, то трябва да сме верни последователи на Агнето! И ако пристъпваме към брака, в който сме призвани от Бог с жертвонастроени сърца, отрekli се от всякакви лични права и очаквания, то наистина сме в правилния дух и сме готови Бог да ни открие правилното време. И както вече казах, правилният дух, духът на жертвеност, духът на отдаване трябва да пребъде в нас през всичките дни на семейния живот. Когато едно семейство изгуби правилния дух, то автоматично изпада от съвършената воля на Бог. Правилният дух е сладко благоухание, издигащо се непрестанно от нашите сърца и удовлетворяващо сърцето на нашия Бог.

ЕДИНСТВЕНО ДОСТАТЪЧНАТА ПРИЧИНА

Ако трябва да обобща всичко казано в тази книга само в едно изречение, то това изречение ще бъде следното: **ЕДИН БРАК Е СЪЗДАДЕН СПОРЕД СЪВЪРШЕНАТА ВОЛЯ НА БОГ, КОГАТО ЕДИНСТВЕНАТА ПРИЧИНА ЗА НЕГОВОТО СЪЗДАВАНЕ НЕ Е НИЩО ДРУГО, НО САМИЯТ ИСУС ХРИСТОС, И КОГАТО ЕДИНСТВЕНАТА ПРИЧИНА ЗА СЪЗДАВАНЕТО НА ЕДИН БРАК НЕ Е НИЩО ДРУГО, НО САМИЯТ ИСУС ХРИСТОС, ТО ТОГАВА ТОЗИ БРАК Е СЪЗДАДЕН СПОРЕД СЪВЪРШЕНАТА БОЖИЯ ВОЛЯ.**

Ако вие сте на път да сключите брачен завет, моля изпитайте вашите сърца за това – Христос ли е единствената причина за брака, който се каните да сключите? Или има и нещо друго? Ако да речем, че вие и вашият бъдещ партньор изгубите вашата връзка с Христос, все още ще има ли причини този брак да бъде създаден? Отговорете си честно на тези въпроси, защото от техните отговори зависи дали вашият брак ще бъде „*в Христос*” или ще бъде вън от Него.

В Посланието към Колосяните 2:6 се казва: **„И тъй, както сте приели Христос Исус, Господа, така и се обхождайте в Него”**, което означава, че за да бъде нашата обхода „*в Него*”, то тя трябва да съответства на начина, по който сме приели нашия Господ. Добре, по какъв начин ние Го приехме? Ние Го приехме като **единствено достатъчната причина за нашето спасение!** (А, ако вие не сте Го сторили по този начин, по-добре е веднага да го сторите, в противен случай сте застрашени от вечно осъждане!) И така, **ако Христос продължава да бъде единствено достатъчната причина за всяка следваща спасението стъпка в нашия живот, то наистина тази стъпка е направена „в Него” и Бог съвършено благоволи в нея.**

СЪВЪРШЕНИЯТ БРАЧЕН ЗАВЕТ

Когато Бог започна да ми показва какво представлява семейство и семейно взаимоотношение според съвършената Му воля, аз занемах. Никога не съм можел да си представя такава

нещо. Аз видях най-прекрасното взаимоотношение, което въобще е възможно между двама души на земята. Възможно е, което се явява огледалното отражение на взаимоотношението, което има Христос със Своята истинска Невяста. Ето какво ми показа Бог: **КАКТО Е ДУХЪТ ЗА ДУШАТА, КАКТО Е ХРИСТОС ЗА ЦЪРКВАТА, ТАКА Е И МЪЖЪТ ЗА ЖЕНАТА.**

Християните също като светските хора искат да се женят, за да задоволят някакъв първичен инстинкт за дом, за деца, за сексуално удовлетворение. Без да знаят какво значи любов, какво значи заветно обвързване, какво значи брачно посвещение.

Основното в сключването на брак е, че с това: ти губиш личния си живот! Колко от вас имат това отношение в себе си? Нима не разбирате, че бракът е сериозна жертва, безрезервно посвещение. Той не е създаден за забавление! Вижте бракът е **КРЪВЕН ЗАВЕТ**, а не пътуване със света на романтиката! Той е пътуване със света на съвършеното съгласие между Бог, мъжа и жената! Това е един невероятен, нов, съвместен, прекрасен живот на съгласие и единство.

Знаете ли какво ми показва Бог? Какво Той очаква от родителите? Желанието на Бог е, когато детето вижда своя баща: **ДА РАЗБИРА КАКЪВ Е ОТЕЦ, КОЙТО Е В НЕБЕСАТА!** И когато вижда своята майка: **ДА РАЗБИРА КАКВА Е ХРИСТОВАТА ЦЪРКВА И НЕГОВА НЕВЯСТА!** И гледайки техните взаимоотношения: **ДА СЕ УЧИ КАК ДА ВЯРВА, ДА ОБИЧА И ДА ОБЩУВА СЪС СВОЯ БОГ!**

Да бъдеш родител е служение! То е гиганска отговорност спрямо децата! Защото Бог ще държи строго отговорен всеки родител, вярващ или невярващ, за всеки лош пример, който са дали на своите деца, за всяка изкривена представа за Бащата и Невястата, която чрез живота си са положили във тях! А всичко това е невъзможно да бъде изпълнено според Божиата воля, ако родителите не са се научили да имат единството на кръвния брачен завет, не са положили живота си в жертва на брачния олтар, не са се отрекли от себе си, не само в Христовия завет, но и в брачния! Защото **няма завет без умиране!** Защото в момента на сключване на брачния завет влиза в сила отпреди взетото решение, че всеки умира за себе си и живее за другия. Затова в брака не може да има егоизъм, не може да има свади, и последното неразбирателство трябва да се изглади в годишния период. Няма основание за дразги. Ти вече не живееш за себе си, но за другия.

Мнозина и идея си нямат какво значи това! Те мислят за себе си и за своя (бъдещ или настоящ) брачен партньор така: *„Аз съм аз, а той/тя/ е той/тя/, и всеки си има своя собствен живот, собствена независима воля, собствени желания и планове, но някак си ще живеем заедно, защото се харесваме, допадаме и т. н.“* Те често имат тайни един от друг, имат хиляди несподелени неща. В Христовия брак няма такова нещо! **ЗАЩОТО ТИ СИ ТОТАЛНО ОТКРИТ, ПРОЗРАЧЕН И ОТКРОВЕН С ПАРТНЬОРА СИ! НЯМА ТАЙНИ, НЯМА ЛЪЖИ, НЯМА НЕСПОДЕЛЕНИ НЕЩА, ЗАЩОТО АКО И ДА СА БИЛИ ДВАМА, ПАК СЕГА ЧРЕЗ ЗАВЕТА НЕ СА ДВАМА НО ЕДИН ЧОВЕК!** ИМА ТОТАЛНО ДОВЕРИЕ ЕДИН С ДРУГ, ДОВЕРИЕ ОСНОВАНО, НЕ ТОЛКОВА НА ЛИЧНО ОПОЗНАВАНЕ, НО НА БОЖИЕТО СВИДЕТЕЛСТВО ЗА ДРУГИЯ! В БРАКА ТИ ВЕЧЕ НЕ СИ СЕБЕ СИ, НО ЗАЕДНО СТЕ ЕДИН НОВ ЧОВЕК – ЕДНА ПЛЪТ, ЕДИН УМ, ЕДНО СЪРЦЕ, ЕДНА ВОЛЯ, ЕДНО ВИДЕНИЕ, ЕДНА ЦЕЛ В ПЪЛНО СЪГЛАСИЕ С ЕДИНИЯ ЖИВ И ИСТИНЕН БОГ!

Глава 8 - МОГЪЩИ В БОГ

„Защото очите на Господа тичат насам натам по цялата земя, за да показва Себе Си мощен по отношение на тия, чието сърце е предано на Него“ (II Летописи 16:9).

Няма по-голяма сила във Вселената от силата на единството и съгласието. Няма по-голямо изражение на тази сила от това, когато двама души се съгласят съвършено в съвършената воля на Бог. Бог създаде семейството като съвършен инструмент за постигане на Своите цели и намерения на земята. Нека си спомним, че много преди Бог да създаде Църквата, Той създаде семейството. То беше предопределено да напълни и подчини земята чрез оживотворяващата и господстваща Божия мощ (Битие 1:28), която се освобождава чрез тяхното съгласие с Него.

Нека стане ясно, че аз не говоря за сила, а за МОЩ. Силата побеждава, но мощта помита! Силата се противопоставя, но мощта се налага! Силата устоява, но мощта пребъдва!

Днес Бог търси съдове, хора със съвършено предани на Него сърца, мъже и жени, които да свърже в съвършеното съгласие на брачния завет, за да изяви в тях и чрез тях Своята Небесна Мощ. Дошло е времето, когато ние ще видим не силата на Бог, но Неговата Мощ, тържествуваща в Исусовото Име по земята, разбиваща тежките духовни климати, спасяваща цели нации в един ден, въздаваща на нечестието по земята и приготвяща пътя за триумфалното завръщане на нашия Господ и Спасител Исус Христос. **Ние сме призовани да платим цената за това.**

Нас, а не други е избрал Бог да бъдем очевидци на Неговото пришествие. Семействата, които Той извиква и сътворява пророчески чрез тази книга и чрез ония, които прогласяват Божия призив за съвършено покорство, ще бъдат тези, които ще имат огромен дял в изливането на Божията слава в последното време. Вие и аз можем да бъдем част от това!

Разград, 1996 год.